

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 28 kwietnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo — Meletis Apostolides przeciwko Davidowi Charlesowi Oramsowi, Lindzie Elizabeth Orams

(Sprawa C-420/07) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Protokół nr 10 w sprawie Cypru — Zawieszenie stosowania *acquis communautaire* na obszarach niepodlegających rzeczywistej kontroli rządu cypryjskiego — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja, uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych — Orzeczenie wydane przez sąd cypryjski mający siedzibę na obszarze rzeczywiście kontrolowanym przez ten rząd i dotyczące nieruchomości położonej poza tym obszarem — Artykuł 22 pkt 1, art. 34 pkt 1 i 2, art. 35 ust. 1 i art. 38 ust. 1 tego rozporządzenia)

(2009/C 153/13)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Meletis Apostolides

Strona pozwana: David Charles Orams, Linda Elizabeth Orams

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (Civil Division) — Wykładnia art. 1 ust. 1 protokołu nr 10 do traktatu akcesyjnego Cypru oraz art. 22, art. 34 ust. 1 i 2 i art. 35 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Zawieszenie stosowania *acquis communautaire* na obszarze niekontrolowanym przez rząd — Uznanie i wykonanie przez sąd innego państwa członkowskiego orzeczenia wydanego przez sąd cypryjski mający siedzibę na obszarze kontrolowanym przez rząd i dotyczącego nieruchomości położonej poza tym obszarem

Sentencja

1) Zawieszenie stosowania *acquis communautaire* na obszarze północnym Republiki Cypryjskiej, nad którym rząd tego państwa nie sprawuje rzeczywistej kontroli, przewidziane w art. 1 ust. 1 protokołu nr 10 w sprawie Cypru dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej nie

stoi na przeszkodzie stosowaniu rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych w odniesieniu do orzeczenia wydanego przez sąd cypryjski mający siedzibę na obszarze wyspy kontrolowanego przez rząd cypryjski, ale dotyczącego nieruchomości położonej na niekontrolowanym obszarze.

- 2) Artykuł 35 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 nie zezwala, żeby sąd państwa członkowskiego odmówił uznania lub wykonania orzeczenia wydanego przez inny sąd państwa członkowskiego dotyczącego nieruchomości położonej na obszarze tego drugiego państwa, nad którym rząd tego państwa nie sprawuje kontroli.
- 3) Okoliczność, że orzeczenie wydane przez sąd państwa członkowskiego, dotyczące nieruchomości położonej na obszarze tego państwa, nad którym rząd tego państwa nie sprawuje rzeczywistej kontroli, ze względów praktycznych nie może zostać wykonane tam, gdzie nieruchomość jest położona, nie stanowi uzasadnienia dla odmowy lub wykonania tego orzeczenia na podstawie art. 34 pkt 1 rozporządzenia nr 44/2001 ani nie oznacza braku wykonalności takiego orzeczenia w rozumieniu art. 38 ust. 1 tego rozporządzenia.
- 4) Nie można odmówić uznania i wykonania orzeczenia wydanego w trybie zaocznym na podstawie art. 34 pkt 2 rozporządzenia nr 44/2001, w przypadku gdy pozwany mógł zaskarżyć ten wyrok zaoczny i gdy wniesiony środek zaskarżenia pozwolił mu podnieść, że dokument wszczynający postępowanie lub dokument równorzędny nie został mu doręczony w czasie i w sposób umożliwiających mu przygotowanie obrony.

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 z 8.12.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 maja 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Associação Nacional de Transportadores Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop), J. Espírito Santo & Irmãos Lda, Sequeiro, Lucas, Venturas & Ca Lda, Barraqueiro Transportes SA, Rodoviária de Lisboa przeciwko Conselho de Ministros, Companhia Carris de Ferro de Lisboa SA (Carris), Sociedade de Transportes Colectivos do Porto SA (STCP)

(Sprawa C-504/07) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (EWG) nr 1191/69 — Zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych — Przyznawanie rekompensat — Sektor miejskiego transportu pasażerskiego)

(2009/C 153/14)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Uczestnicy postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Associação Nacional de Transportadores Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop), J. Espírito Santo & Irmãos Lda, Sequeiro, Lucas, Venturas & Ca Lda, Barraqueiro Transportes SA, Rodoviária de Lisboa

Strona pozwana: Conselho de Ministros, Companhia Carris de Ferro de Lisboa SA (Carris), Sociedade de Transportes Colectivos do Porto SA (STCP)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supremo Tribunal Administrativo — Wykładnia art. 73, 76, 87 i 88 WE oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania państw członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej (Dz.U. L 156, s. 1) — Gminna usługa publiczna przewozu pasażerów — Istnienie bądź brak obowiązku wyrównania — Pomoc mająca wyrównać deficyt związany z prowadzeniem tych przedsiębiorstw

Sentencja

- 1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1191/69 z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania państw członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1893/91 z dnia 20 czerwca 1991 r., należy interpretować w ten sposób, że zezwala ono państwom członkowskim na nakładanie zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych na przedsiębiorstwo publiczne odpowiedzialne za publiczny transport pasażerski w gminie oraz że w odniesieniu do obciążeń finansowych, które wynikają z tych zobowiązań, rozporządzenie przewiduje udzielenie rekompensaty obliczanej zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.
- 2) Rozporządzenie nr 1191/69, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 1893/91, stoi na przeszkodzie przyznaniu rekompensat, takich jak rekompensaty będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, jeżeli nie da się określić kwoty kosztów przypadających na działalność danych przedsiębiorstw wykonywaną w ramach wypełniania zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych.
- 3) Jeżeli sąd krajowy stwierdzi niezgodność danych środków stanowiących pomoc z rozporządzeniem nr 1191/69, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 1893/91, do tego sądu należy wyciągnięcie, zgodnie z prawem krajowym, wszelkich konsekwencji w odniesieniu do ważności aktów, na podstawie których dokonuje się przyznania tej pomocy.

(¹) Dz.U. C 22 z 26.01.2008

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 7 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-516/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2000/60/WE — Ramy polityki wspólnotowej w dziedzinie wody — Wyznaczenie właściwych władz dla okręgów hydrograficznych)

(2009/C 153/15)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: S. Pardo Quintillán, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: B. Plaza Gruz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do art. 3 ust. 2, 7 i 8 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327, str. 1)

Sentencja

- 1) Nie wyznaczając właściwych władz dla celów stosowania przepisów dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej w autonomicznych wspólnotach Galicji, Kraju Basków, Andaluzji, Balearów i Kanarii, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 3 ust. 2, 7 i 8 tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Hiszpanii pokrywa koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 37 z 9.2.2008.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 7 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-530/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/271/EWG — Zanieczyszczenie środowiska — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Artykuł 3 i 4)

(2009/C 153/16)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i G. Braga da Cruz, pełnomocnicy)